

Under den almindelige Diskussion i Udvalget motiverede de indiske Regerings- og Arbejdsgiverrepræsentanter et Ønske om, at der maatte blive fastsat særlige Regler for Indien. Udvalgets Flertal efterkom denne Anmodning, og særlige Bestemmelser for Indien blev fastsat i Art. 9 i Udvalgets Forslag til Konvention.

Dernæst fremsatte den engelske Regeringsrepræsentant Forslag om, at det i Konventionen udtrykkelig blev fastsat, at Konventionens Anvendelse kunde overlades til de lokale Autoriteter under den nationale Regerings Kontrol, hvilket han ikke fandt tilladeligt efter den foreliggende Affattelse af Udkastet, hvorefter Anvendelsen overlodes »den nationale Lovgivning« (»la législation nationale«). Da Bureauets juridiske Konsulent fandt, at dette Udtryk var tilstrækkeligt vidt til at dække paa een Gang Regler, fastsat af Centralmyndigheden og af den lokale Myndighed, blev Forslaget forkastet.

Med Hensyn til Udvalgets Behandling af Konventionsudkastet bemærkes iøvrigt, idet henvises til den paa Sp. 2907—14 gengivne Oversættelse af det endelig vedtagne Konventionsudkast:

Hvad *Anvendelsesområdet* angaar, fastsættes det i Art. 1, at Konventionen ikke kommer til Anvendelse paa Fiskeri paa Havet; Udvalget udtalte Ønske om, at der snarest maatte blive fastsat Regler for dette Omraade.

Bureauets Forslag gik dernæst ud paa, at det var overladt til hver enkelt Stat at afgøre, om Konventionen skulde anvendes paa Beskæftigelse i Familieforetagender og i privat, huslig Tjeneste. Fra Arbejdergruppens Side blev der fremsat Forslag om, at disse Beskæftigelser ikke kunde undtages fra Konventionens Omraade, men Forslaget blev forkastet, saaledes at Bureauets Tekst opretholdtes.

I Art. 3 havde Bureauet foreslaaet en Adgang til Anvendelse af Børn under 14 Aar til lette Arbejder uden for Skoletiden, bl. a. paa Betingelse af, at disse Arbejder ikke skadede deres normale Udvikling eller medførte Misbrug af deres Fritid.

Af den franske Regeringsrepræsentant, *Tessier*, og af Arbejdergruppen, støttet af spanske, hollandske og sydafrikanske Regeringsrepræsentanter, blev der fremsat Forslag om at ophæve hele Art. 3, men Forslaget blev forkastet med 38 Stemmer mod 35.

Derimod vedtog Udvalget at indføre en Lavalder paa 12 Aar for Anvendelsen til lette Arbejder samt visse Begrænsninger i Varigheden af det tilladte lette Arbejde.

Medens der dernæst efter Bureauets Forslag i Undtagelsestilfælde kunde meddeles Tilladelse til lette Arbejder paa Søn- og Helligdage, forbydes saadant Arbejde ganske efter Udvalgets Vedtagelse.

Et Forslag fra Arbejdergruppen om at fastsætte en Lavalder paa 12 Aar for den efter Art. 4 undtagelsesvis tilladte Anvendelse af Børn under 14 Aar ved offentlige Forestillinger blev forkastet.

I Art. 5 og 6 i Bureauets Forslag var det fastsat, at den nationale Lovgivning kan fastsætte en højere Lavalder end 14 Aar for Børns Anvendelse til 1) farlige og usunde Arbejder og til 2) ambulant Handel paa offentlig Vej eller paa offentlige Steder.

Et Forslag om at ophæve Art. 5 som ikke naturligt faldende indenfor Konventionens Omraade blev forkastet, ligeledes et Forslag om at overføre Art. 6 om »ambulant Handel« til den til Konventionsudkastet knyttede Henstilling.

I *Plenarmødet* angaaende Udvalgets Indstilling fandt der først en almindelig Generaldebat Sted, under hvilken der bl. a. blev udtalt Frygt for, at de talrige detaljerede Bestemmelser, der var optagne i Konventionen, særlig i Art. 3, vilde vanskeliggøre Ratifikationer af Konventionen.

Konferencen gik derefter over til at diskutere de enkelte Artikler og de til Udvalgets Indstilling fremsatte Ændringsforslag. Fra den spanske Regeringsrepræsentants tekniske Raadgivers Side forelaa et Forslag, gaaende ud paa at ændre Art. 1, saaledes at